

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 24C/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122210614
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Keresztényi
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7122210614.4

Uznesenie

Mestský súd Košice vo veci žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom v C., D. XX proti žalovaným: 1. E. D. C., nar. X.XX.XXXX, bytom v C., B. X, 2. E. D. C., notár, so sídlom v Košiciach, Kmeťova 13, IČO: 42 107 237, o ochranu osobnosti, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 3.7.2023 domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovaným v 1. a 2.rade zakáže používať slovom alebo písmom na adresu žalobcu alebo v súlade s ním a to v komunikácii s akoukoľvek osobou, či orgánom verejnej moci slová „podvod, právoplatne odsúdený podvodník, klamár, oklamal políciu a súdy, dal vyhotoviť podvodný znalecký posudok, nekalým podvodným spôsobom sa pokúšal viacerým osobám privodiť nepravdivé trestné stíhanie atď.“ alebo synonymické výrazové prostriedky a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. Spolu s týmto návrhom žalobca podal aj žalobu vo veci samej, ktorou sa domáha, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade zaplatiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 25.000 EUR a taktiež, aby sa mu žalovaní ospravedlnili písomne listom adresovaným žalobcovi s vlastnoručne úradne osvedčeným podpisom pod textom listu v nasledovnom znení: „Vážený pán B., ja E. D. C. a E. D. C., notár, si plne uvedomujem, že podaním vyjadrenia zo dňa 4.4.2023 obsiahnutom v uznesení OR PZ Bratislava III ČVS:ORP-42/1-VYS-B3-2023 zo dňa 2.6.2023 bolo neoprávnene zasiahnuté do Vašich osobnostných práv tak, že bolo poškodené Vaše dobré meno a česť a preto sa Vám ospravedlňujem.“

3. Žalobu a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil skutočnosťami, že dňa 19.6.2023 obdržal uznesenie OR PZ Bratislava III ČVS:ORP-42/1-VYS-B3-2023 zo dňa 2.6.2023, ktorého obsahom je aj vyjadrenie žalovaných zo dňa 4.4.2023, ktoré označuje osobu žalobcu ako právoplatne odsúdeného podvodníka, klamára, že oklamal políciu a súdy, dal vyhotoviť podvodný znalecký posudok, nekalým podvodným spôsobom sa pokúšal viacerým osobám privodiť nepravdivé trestné stíhanie. Tieto výroky zachytil nasledovný okruh osôb: vyšetrovateľ OR PZ Bratislava III E. E. C., prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III, manželka žalobcu a dcéra žalobcu, ktorá si tieto výroky prečítala z uznesenia pred OR PZ Bratislava III. Žalobca uvedené výroky pokladá za neprimeraný zásah do svojich osobnostných práv. Žalovaní by nemali mať dovolené beztrestne používať hanlivé výrazy na jeho osobu, porušujúc pritom zásadu prezumpcie neviny. Žalobca mal za to, že osočujúce výroky žalovaných nie sú chránené ani slobodou prejavu, pretože ide o zjavný exces; nejde o hodnotiace úsudky ale o nepravdivé skutkové tvrdenia, nepoživajúce ochranu. Poukázal na skutočnosť, že má čistý register trestov, ako aj na to, že si zaslúži okamžitú ochranu pred neoprávnenými zásahmi zabránením ďalšieho šírenia nepravd pred štátnymi orgánmi a osobami, ktoré tieto štátne orgány reprezentujú.

4. Z uznesenia OR PZ Bratislava III ČVS:ORP-42/1-VYS-B3-2023 zo dňa 2.6.2023 súd zistil, že:
- manželka žalobcu E. B. podala dňa 7.10.2022 trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mal dopustiť notár E. D. C. tým spôsobom, že dňa 18.3.2021 v Bratislave osobne poskytol F. E. G., znalcovi Kriministického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave k nahliadnutiu svoju osvedčovaciu knihu č.2/2010 za účelom

posúdenia pravosti podpisov E. B. ako aj žalobcu, na základe čoho znalec vypracoval znalecký posudok č. ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2021/1612 na objednávku osoby H. I. A. pre účely jeho poskytnutia do civilnoprávnych sporov vedených na Okresnom súde Košice I, pričom F. E. G. nemal oprávnenie v zmysle ust. §§ 81 a 82 Notárskeho poriadku nazeráť do osvedčovacej knihy za účelom znaleckého dokazovania, pretože ho príslušný orgán neustanovil ako súdneho znalca a neuložil mu takúto povinnosť;

- na výzvu OČTK sa k veci písomne vyjadril podozrivý E. D. C., ktorý vo vyjadrení zo dňa 4.4.2023 uviedol, že: „E. B. a jej manžel A. B. (právoplatne odsúdený podvodník) sú dvojica klamárov, ktorí sa už dlhú dobu pokúšajú jeho a iné osoby krivo obviniť zo spáchania rôznej trestnej činnosti proti ich osobám. V priebehu rokov si obaja začali vymýšľať a nabaľovať svoj príbeh klamstiev, ktorý sa dookola točil okolo ich prevodu družstevného podielu na osobu H. F. I. A., pričom nanešťastie sa overovanie podpisov na zmluvách učinilo na jeho notárskom úrade. Najprv si manželia B. vymysleli notársku zápisnicu, potom zmluvu o pôžičke, ktoré sa podľa ich nepravdivých tvrdení mali spisovať resp. uzatvárať na jeho notárskom úrade, čo však nebola pravda, vcelku si túto nepravdivú skutočnosť vymysleli... Manželvia B. si nechali vyhotoviť v Maďarskej republike za účelom oklamania polície a súdov Slovenskej republiky podvodný znalecký posudok od osoby, ktorá ani nie je znalkyňou, pani E. J.. H. F. I. A. podal na túto osobu trestné oznámenie a skrz európsky vyšetrovací príkaz bolo zistené, že sa nejedná o znalkyňu, ale pokútničku. Týmto nekalým a podvodným spôsobom sa pokúšali v minulosti viacerým osobám privodiť nepravdivé trestné stíhanie (vraj mal niekto sfaľšovať ich podpisy v notárskej knihe, čo predstavuje absurdné nepravdivé tvrdenie dvoch klamárov);

- OR PZ v Bratislave III po posúdení trestného oznámenia dospel k záveru, že skutok nie je trestným činom, avšak by mohol byť posúdený ako disciplinárne previnenie notára a predmetnú vec odovzdal Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky na disciplinárne konanie (ktoré už na NSS SR prebieha pod sp.zn. 31D 14/2022).

5. Súd ďalej konštatuje, že predmetná žaloba (spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia), bola podaná A. B. ako vzájomná žaloba v konaní vedenom pod sp.zn. 24 C 22/2022, ktoré bolo začaté na základe žaloby E. D. C., nar.X.XX.XXXX a E. D. C., notára, so sídlom v Košiciach (žalobcovia 1, 2) proti A. B. a E. B. (žalovaní 1, 2) a jej predmetom je taktiež ochrana osobnosti. Žalobcovia sa voči žalovaným domáhajú písomného ospravedlnenia za výroky, že ich podpisy v osvedčovacej knihe boli sfaľšované, že strany na zmluvách o prevode členských práv k bytu boli vymenené, že žalobcovia boli členom organizovanej skupiny, ktorá žalovaných pripravila o byt. Vo vzťahu k žalovanej v 2.rade E. B. sa zároveň žalobcovia domáhajú aj zaplata náhrady nemajetkovej ujmy, každému po 5.000 EUR.

6. Podľa ust. § 324 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa ust. § 325 ods.1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa ust. § 326 ods.1 a 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

9. Podľa ust. § 329 ods.1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa ust. § 325 ods.2 písm.d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

11. Z dikcie vyššie citovaného ustanovenia § 325 ods. 1 CSP vyplýva, že predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Navrhovateľ neodkladného opatrenia preto v návrhu musí uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a zároveň musí uviesť skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 CSP).

12. Z ustálenej súdnej judikatúry vyplýva, že navrhovateľ neodkladného opatrenia musí osvedčiť oprávnenosť požadovaného opatrenia z hľadiska existencie práva, na ochranu ktorého má byť nariadené a z hľadiska potrebnosti navrhovanej bezodkladnej úpravy pomerov strán. Súd zdôrazňuje, že úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi sporovými stranami, ohľadne ktorého majú byť upravené ich pomery (tzv. osvedčenie nároku) a súčasne vyžaduje, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej dočasnej úpravy. Neodkladné opatrenie neprejudikuje a ani nemôže prejudikovať nárok, ktorý je ohrozený, pretože ide o procesné rozhodnutie, ktorým sa žiaden nárok nepriznáva, ani nedeclaruje, či tu právo je alebo nie je.

13. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Žalobca osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

14. Zároveň musí byť preukázaný aj vzťah navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej, v ktorom je neodkladné opatrenie nariadené. Procesné zabezpečenie má totiž vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, bez ohľadu na druh neodkladného opatrenia, keďže zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ani ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností rozhodnutím súdu.

15. V predmetnej veci, čo sa týka vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej, z obsahu vzájomnej žaloby vyplýva, že predmetom konania vo veci samej je nárok žalobcu, uplatnený titulom tvrdeného neoprávneného zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti, ktorým sa domáha priznania primeraného zadosťučinenia jednak vo forme písomného ospravedlnenia a zároveň vo forme náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods.1 Občianskeho zákonníka). Hmotnoprávne posúdenie tohto nároku vychádza z nasledovných ustanovení zákona:

16. Podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

17. Podľa ust. § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

18. Podľa ust. § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

19. Základnými predpokladmi zodpovednosti za zásah do osobnostných práv sú:

1. neoprávnený zásah, ktorý je objektívne spôsobilý porušiť či ohroziť osobnosť fyzickej osoby
2. ujma na osobnostných právach
3. príčinná súvislosť medzi 1 a 2, t.j. že neoprávnený zásah ujmu skutočne bezprostredne vyvolal.

20. Neoprávneným je taký zásah, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, ktorý sa dotýka mravnej integrity osobnosti občana tým, že môže znížiť jeho dôstojnosť, česť a vážnosť z hľadiska jeho vzťahu k spoluobčanom a ohroziť jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Pritom nie je rozhodujúce, akým spôsobom došlo k takémuto zásahu (písomne, tlačou, rozhlasom, televíziou a pod). Zásah môže spočívať v rozširovaní nepravdivých správ dotýkajúcich sa osobnosti občana, ďalej v nepravdivom obvinení z nečestného jednania, v kritike presahujúcej obsahom, formou a cieľom rámec pravdivej objektívnej kritiky a pod. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé či pravdu skresľujúce tvrdenie, ktoré zasahuje do práva chráneného ustanoveniami § 11 a nasl. Obč. zákonníka. Zodpovednosť podľa ust. § 13 Občianskeho zákonníka je objektívna a teda, nevyžaduje sa zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu. Je teda bez významu, či si bol pôvodca zásahu vedomý nepravdivosti

svojho tvrdenia alebo či išlo len o nedbalé osvojovanie si poznatkov a ich rozširovanie bez potrebného overenia na serióznosť a pravdivosť podkladov.

21. V každom konkrétnom prípade je potrebné zvážiť, či nejde o dôvody vylučujúce neoprávnenosť zásahu, t.j. či nejde o situáciu, v ktorej je takýto zásah s ohľadom na zabezpečenie priority verejných záujmov výslovne dovolený resp. je jeho možnosť predpokladaná zákonom. Takýmto prípadom je, ak k zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo v rámci výkonu iného subjektívneho práva stanoveného zákonom, napr. práva na informácie, práva na kritiku, na názor, petičného práva a pod. V takom prípade je nevyhnutné zvážiť, či takýto zásah sa stal primeraným spôsobom a zároveň, či takýto zásah nie je v rozpore s takými oprávnenými záujmami fyzickej osoby, na ktorých je potrebné s ohľadom na požiadavku zaistenia elementárnej úcty k dôstojnosti jej osobnosti za všetkých okolností bezpodmienečne trvať.

22. Neoprávnenosť zásahu a teda aj zodpovednosť zaň podľa ust. § 11 a nasl. Obč. zákonníka nie sú vylúčené ani vtedy, ak práva chránené ustanoveniami Obč. zákonníka boli porušené obsahom podania adresovaného štátnemu orgánu. Aj v rámci vyšetrovania a podávania správ príslušným štátnym orgánom môže dôjsť takouto správou k zásahu do práv občana, pokiaľ správa nezodpovedá skutočnosti a môže ohroziť alebo narušiť chránené práva občanov. Je pravdou, že neoprávneným zásahom do práv chránených § 11 a nasl. Obč. zákonníka nie sú prejavy, ktoré podľa obsahu, formy a cieľa je možné považovať za upozornenia, podnety alebo žiadosti o objasnenia a prešetrenie určitých okolností, pokiaľ boli učené v prostredí oprávnenom vec riešiť (podávanie upozornení a podnetov fyzických a právnických osôb voči orgánom oprávneným vec riešiť). Aj v takomto prípade však zásah nesmie vybočiť z rámca daného platnými predpismi. Napríklad aj v prípade, že osoba, ktorá vypovedá v súdnom konaní, zasiahne do osobnostných práv iného, nemusí ísť o zásah neoprávnený, s výnimkou prípadu, kedy sa ten, kto vypovedá pred súdom činí, dopustí excesu. O neoprávnený zásah nejde vtedy, ak sa stal primeraným spôsobom a nie je v rozpore s takými oprávnenými záujmami fyzickej osoby, na ktorých je potrebné trvať s ohľadom na zaistenie základnej úcty jej dôstojnosti.

23. Súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že hoc by k zásahu do osobnostných práv došlo v prostredí oprávnenom vec riešiť, t.j. tak ako v danom prípade - v rámci vyšetrovania orgánmi činnými v trestnom konaní, takýto zásah nemusí byť neobmedzene chránený, pokiaľ neoprávnené zasahuje do iných základných práv – práva na ochranu osobnej cti, dôstojnosti, dobrej povesti a mena. Pri realizácii výkonu petičného práva teda môže dôjsť ku konfliktu týchto dvoch základných práv.

24. Ak teda niekto nepodložene, t.j. krivo obviní iného z nečestného, právom nedovoleného konania, ktoré je spoločnosťou odsudzované a kriticky vnímané, potom je potrebné dať prednosť právu na ochranu osobnosti pred ochranou petičného práva, ktoré bolo takýmto spôsobom zjavne zneužitú. Opak by znamenal v podstate neprípustný precedens, podľa ktorého by mohol každý bez dôkazov obviňovať kohokoľvek z protispoločenskej, nezákonnej činnosti, s tým dôsledkom, že ak sa to nepreukáže, bude sa môcť, bez ohľadu na následky pre dotknutú osobu, hájiť s odvolávaním sa na petičné právo. Výkon práva slobody prejavu, vrátane petičného práva musí so sebou niesť istú zodpovednosť petenta (sťažovateľa), aby vo svojej sťažnosti poskytol pravdivé, presné, vierohodné a overené informácie.

25. V konaní o ochranu osobnosti s takýmto skutkovým stavom sa v prvom rade súd musí zaoberať rozlíšením, či neoprávnený zásah spočíval v nepravdivých skutkových tvrdeniach alebo neprípustných hodnotiacich úsudkoch, prípadne, či spočíval v oboch z uvedených typov zásahu.

26. Je to z dôvodu, že ustálená súdna judikatúra z hľadiska kritéria pravdivosti posudzuje jednotlivé typy týchto zásahov odlišne.

27. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakty, o objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania; pravdivosť tvrdenia je teda overiteľná.

28. Naopak, hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý subjektívny postoj.

29. Kým skutkové tvrdenia podliehajú kritériu pravdivosti a ich správnosť je možné a aj nutné preukázať (dôkaz pravdy), hodnotiace úsudky resp. kritika predstavujú názor toho, kto úsudok vynáša a má preto subjektívnu povahu – preto na hodnotiace úsudky nemožno používať merítko pravdivosti či objektívnej správnosti. Aj hodnotiace úsudky však podliehajú kritériám pravdivého základu ako aj primeranosti z hľadiska formy a sledovaného cieľa.

30. Z predmetnej žaloby vyplýva, že výroky žalovaného E. D. C., uvedené v jeho vyjadrení zo dňa 4.4.2023 v konaní vedenom na OR PZ Bratislava III ČVS:ORP-42/1-VYS-B3-2023, t.j. že „E. B. a jej manžel A. B. (právoplatne odsúdený podvodník) sú dvojica klamárov, ktorí sa už dlhú dobu pokúšajú jeho a iné osoby krivo obviňovať zo spáchania rôznej trestnej činnosti proti ich osobám, nechali si vyhotoviť v Maďarskej republike za účelom oklamania polície a súdov Slovenskej republiky podvodný znalecký posudok od osoby, ktorá ani nie je znalkyňou, pani E. J., týmto nekalým a podvodným spôsobom sa pokúšali v minulosti viacerým osobám privodiť nepravdivé trestné stíhanie (vraj mal niekto sfaľšovať ich podpisy v notárskej knihe, čo predstavuje absurdné nepravdivé tvrdenie dvoch klamárov)“, predstavujú skutkové tvrdenia.

31. Súd ďalej konštatuje, že v kontexte prostredia a situácie, v akom došlo k vyrieknutiu daných tvrdení (výpoveď žalovaného pred orgánmi činnými v trestnom konaní v postavení podozrivého pri prešetrovaní trestného oznámenia), sa javí, že išlo o exces na strane žalovaného. Excesom, t.j. vybočením z plnenia zákonnej povinnosti alebo využitia oprávnenia vypovedať v trestnom konaní je také počínanie (uvádzanie takých údajov a úsudkov), ktoré napriek riadnemu poučeniu a bez výzvy vyslúchajúceho úradného orgánu vôbec nesúvisí s predmetom výsluchu a predmetom konania.

32. V danom prípade bolo predmetom šetrenia polície podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mal dopustiť notár E. D. C. tým spôsobom, že osobne poskytol F. E. G., znalcovi Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave k nahliadnutiu svoju osvedčovaciu knihu č.2/2010 za účelom posúdenia pravosti podpisov E. B. ako aj žalobcu, na základe čoho znalec vypracoval znalecký posudok č. ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2021/1612 na objednávku osoby H. I. A. pre účely jeho poskytnutia do civilnoprávných sporov vedených na Okresnom súde Košice I, pričom F. E. G. nemal oprávnenie v zmysle ust. §§ 81 a 82 Notárskeho poriadku nazeráť do osvedčovacej knihy za účelom znaleckého dokazovania, pretože ho príslušný orgán neustanovil ako súdneho znalca a neuložil mu takúto povinnosť.

33. Žalovaný E. D. C. sa teda pri výsluchu pred orgánom polície mal vyjadrovať výlučne k otázkam, súvisiacim so skutkovým základom trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a teda, konkrétne k otázke, či poskytol osvedčovaciu knihu vyššie uvedenej osobe a či tak učinil v súlade s právomocami notára ako verejného činiteľa definovanými v Notárskom poriadku.

34. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, základným predpokladom pre to, aby súd mohol tieto skutkové tvrdenia E. D. C. kvalifikovať ako neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu, je preukázanie, že ide o nepravdivé skutkové tvrdenia. Podľa ustálenej súdnej judikatúry je dôkazné bremeno na preukázanie pravdivosti týchto tvrdení na subjekte, ktorý tieto tvrdenia vyriekol, t.j. v danom prípade na žalovaných. Žalovaní musia poskytnúť tzv. dôkaz pravdy.

35. Zhrnúc vyššie uvedené súd konštatuje, že v tomto štádiu konania, pre účely posúdenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nedisponuje dôkazmi, ktoré by súdu umožňovali urobiť záver o tom, že nárok žalobcov vo veci samej na poskytnutie ochrany pred zásahom do osobnostných práv je daný aspoň vo forme osvedčenia a teda, nedisponuje dôkazmi, ktoré by nad všetku pochybnosť potvrdzovali nepravdivosť dotknutých skutkových tvrdení. Jednoznačný záver poskytnú až výsledky dokazovania v rámci konania vo veci samej.

36. Súd ďalej konštatuje, že okrem osvedčenia dôvodnosti nároku vo veci samej žalobca neosvedčil ani ďalšiu podmienku pre nariadenie neodkladného opatrenia a to potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

37. Žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, t.j. aby sa žalovaní zdržali ďalších podobných zásahov. Predpokladom použitia tohto negatívneho prostriedku ochrany je, že neoprávnený zásah trvá či pokračuje. Žalobca nepredložil a ani súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by svedčili o tom,

že žalobcom tvrdý neoprávnený zásah zo strany žalovaných už neskončil, resp. že ďalej trvá a reálne hrozí jeho opakovanie. Napokon, aj petit žaloby vo veci samej smeruje k priznaniu resp. poskytnutiu morálnej i peňažnej satisfakcie za jeden konkrétny dokonáný neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti.

38. Zhrnúc vyššie uvedené, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.